

Blaumut, la maduresa de l'equilibri

Produït per Marc Parrot, el tercer disc d'estudi del grup compta amb tretze cançons on el característic pop-folk del grup sona més contundent

Vassil Lambrinov i Xavi de la Iglesia | Eva Domínguez

Ningú pot discutir, a aquestes alçades, que Blaumut (<http://www.blaumut.com>) sonen a Blaumut, que tenen un so propi i una personalitat intransferible. Potser és per la destresa creativa de Xavi de la Iglesia, compositor i lletrista, o potser per la conjunció que s'estableix amb la resta de músics, participants d'una sonoritat que els fa realment singulars. Després de l'èxit d'*El turista* (<https://open.spotify.com/album/6ofGut1hb8359Jwvv15ESd>) (2012) i *El primer arbre del bosc* (<https://open.spotify.com/album/1O1M8Xfg1IAjP5CMGBjya5>) (2015), el nou disc mostra tretze cançons d'elegància pop-folk, amb un punt més de sofisticació en els arranjaments de corda i amb la tònica d'un so més contundent.

Equilibri és el concepte que impregna tot el disc i també la cançó que dona nom al disc. "La lletra parla de la dificultat de trobar el lloc precís i el moment exacte per estar a gust. I amb la consciència que aquest moment és efímer, perquè sempre pot marxar". Les cançons, treballades per Xavi de la Iglesia al llarg d'un any, han acabat desembocant en el concepte final, i no a la inversa. "És quan hem vist el disc des de fora que ens hem adonat que l'equilibri era un viatge emocional molt intens, sense cap cançó de farciment, amb un món en cada peça", asseguren els membres de Blaumut. "Ha estat de manera inconscient que el disc ha agafat unitat, no de manera determinada".

Un disc de cançons "per imaginar"

De la Iglesia es va adonar en el procés d'anar fent que cançons que moltes "tenien un rerefons

espiritual, molt d'endins". I Marc Parrot (<https://www.marccparrot.com>) , productor del disc, va ser la peça que ho va acabar de lligar tot. "Literalment, ens ha fet trobar l'equilibri, era un productor intervencionista, que deia la seva opinió. Ha fet d'àrbitre", subratllen. "Vam fer una feina conjunta de treballar plegats, però ell va ser la mirada objectiva que veu, des de fora, què convé posar i què cal treure". Una opinió per desgranar i trobar allò necessari. "En Marc ha tingut una gran intel·ligència musical a l'hora de gestionar tota la producció. És un gran productor sonor, controla tot el que hi ha al disc".

La resta depèn d'una emoció intangible, el gran misteri de tot plegat. "No és només la puresa d'una cançó qui diu si funcionarà", asseguren els Blaumut, mentre recorden com els va sorprendre l'èxit de *Pa amb oli i sal* (<https://www.youtube.com/watch?v=Hkc5picIElg>) , per exemple. Malgrat que el concepte sonor s'ha endurit, al disc també hi ha cançons molt despullades, que recorden el so d'*El turista*. "Creiem que el nou disc acaba sent un bon equilibri entre el primer i segon àlbum". A la fi, han facturat un disc on les lletres no són òbvies, adients per a orelles "a qui agrada imaginar", tal com volen ressaltar.

"Ens agrada deixar el concepte obert, com si l'oïent estigués veient un quadre". De fet, la cançó Vint-i-un botons s'inspira en el quadre *The Singing Butler* (https://en.wikipedia.org/wiki/The_Singing_Butler) , de Jack Vettriano. "Les nostres cançons no porten a imaginar-te personatges, sinó més aviat colors i llum". Amb el disc a la venda el darrer divendres, *Equilibri* posiciona els Blaumut amb un calendari ben intens per endavant, amb mesos plens de cites ineludibles. Comencen la gira el dia 1 d'abril i passaran per Cap Roig (<http://www.naciodigital.cat/noticia/127432/wilco/ben/harper/norah/jones/estrelles/cap/roig/amb/anim/internacional>) , per Girona o per l'Auditori, i tocaran a Madrid, a València i a les Illes Balears. Llocs per seguir mostrant la contundència d'un nou equilibri sonor.

Blaumut, en una imatge promocional d'«Equilibri» Foto: Georgina Puig